

Както е извѣстно, на 12/24 априлия 1877 г. рускиятъ царь, слѣдъ като изчерпи напразно всички срѣдства за едно миролюбиво разрѣшение на въпроса, призова, както тържествено бѣше казалъ на двамата български делегати, когато ги приемаше въ зимния дворецъ въ Петербургъ, призова на помощъ Божието благословение, обяви всеизвѣстната освободителна война и потегли самъ съ своята армия отъ сѣверъ къмъ Дунава; и България бѣ извиквана, съ особена отъ него прокламация, на новъ животъ.

Малко слѣдъ това, бившитѣ вече сега български делегати, Д. Цанковъ и Марко Д. Балабановъ, се пови-
каха отъ надлежната руска власть да зематъ, както и зеха, участие въ гражданското управление, повѣрено на князь Черкаски при главнокомандуещия Николай Николаевичъ, назначени и двамата първи вице-губернатори въ освободена България, единиятъ въ Свищовъ, другиятъ въ Търново.

❧ КРАЙ. ❧